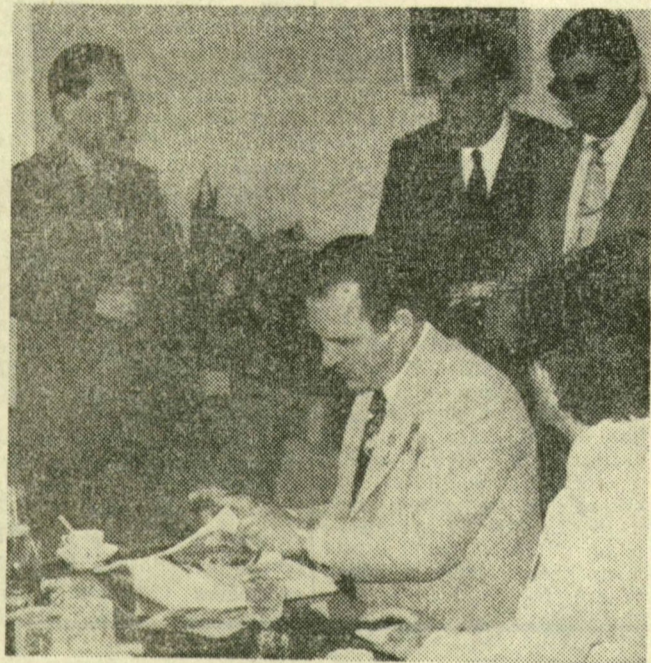

Budai kézfogás

A Kubászov brigáddal az űrpáros szállásán

A brigádot most kicsit szárnyára vette a hír. Van ugyan aranyjelvényük, meg a vállalat kiváló brigádja címük; amúgy is jól cseng a nevük a szakmában — de hogy eljuthattak az űrhajósok budai szállására! Mondogatják is körülöttük: persze, nevet választani, az sem mellékes... Pedig abban nem volt semmi taktika. Nem is lehetett, mert amikor pár éve Kubászov nevét írták fel a naplóra, igen egyszerű összefüggés sügött nekik: ők valamennyien hegesztők a MAHART tápéi hajójavítójában, s Valerij Kubászovnak is köze van ehhez a szakmához. Mert hogy először hegesztett a világűrben. A többi aztán már szinte a véletlenek dolga. Hogy éppen Valerij került párba Farkas Bertalannal... hogy éppen ez a páros lett a közös űrrepülés személyzete... De az azért mégsem a dolgok szeszélye, hogy a brigád melegen ápolta már azelőtt is a kapcsolatot és a barátságot névadójával; hogy levelek és apró ajándékok jöttek s mentek Táptól Csillagvárosig és vissza...

Lássuk, mi van a brigádnaplóban...

tük egy dokumentum, a híres kozmonautának egy katonra nyomott, díszkötésű igazolvány arról, hogy V. N. Kubászovot, a Szovjetunió kétszeres hőst, a műszaki tudományok kandidátusát a brigád tiszteletbeli tagjává fogadják. Senki nem akad fel ezen, pedig hát a legmagasabb elismerések, az erkölcsi dicsőség oly magas fokozatai mellett... Am a brigád a szívét ajánlja ezzel. A virágot pedig Pesten vesszük mellé, hogy minél frissebb legyen. S mikor a körüti boltban megmondjuk, kinek, kiknek lesz a vörös szegfű, hárman akarják elkészíteni...

magyarítani. Jól emlékszik a levelekre, az ajándékokra, a táviratra. Otthon van a brigádnál — s mondja is Seregély Zoltánnak, amikor a brigádvezető „szólásra emelkedik” — ne vergődjünk formáságokkal. Ő sem mond beszédet, sem pohárköszöntőt. Az otthoniakat kérdezi; a munkát — meg azt: hogyan gondolták, hogy tiszteletbeli brigádtag legyen? A brigádban dolgozni kell! Megvan a válasz: — Egy ember normálját még meg tudja csinálni a brigád.

Kiadós beszélgetést senki sem indíthat, jól tudjuk, fél 6-kor indul a konvoj a kisstadionba, az ifjúsági gyűlésre. És még írni kellene a brigádnaplóba, dedikálni kellene egy-egy fényképet a brigádtagoknak... A naplóban ez áll: „Szép munkasikereket kívánok a brigád minden tagjának, s boldog életet.”

Mondanom sem kell talán, egy fényképezőgép is csattog. Köcsöngép, ismeretlen gép, s egyikünk sem fotós. A vaku hol villan, hol nem, de hátha lesz belőle valami. Addig még nem tűnik fel mindez, amíg Kubászov a naplóval meg a dedikálással van elfoglalva, de amikor egybeölel bennünket, hogy mind ott legyünk a képen, végképp kiderül ügyetlenségünk. Röstelkedünk miatta, de ő újra meg újra türelmes és bizzik.

„Szívesen segítetek...”

Különböző finom jelekből érezzük, hogy menni kell... menni... Kubászov ölelve kísér ki bennünket. A hallban ott leljük Farkas Bertalant és Magyarai Bélát. Szó nélkül, kézfogás nélkül ki tudna elmenni mellettük, ha ezer is a dolguk, és a percekkel sem gazdálkodhatnak is. Farkas Bertalan tud a brigádról, talán még a levelezésben is segített. S nem udvariaskodik, amikor azt mondja a brigádvezetőnek: — Szívesen segítetek a kapcsolat fenntartásában... Nagyon szívesen... Ne rösteljenek majd megkeresni... Nekem rövidebb utam van Valerijhoz...

A gépkocsisor eleje már szinte indulóban. Elbúcsúzunk. Az ünnepélyes kocsisor meglödul, le a hegyről. Mi is kapunk egy kocsiédulát, csatlakozhatunk a konvojhoz, büszkén repülhetünk utána a biztosított úton a legegyszerűbb polgári Ladával a Kisstadionba.

Sz. Simon István

Egy negyed órára...

Tagadhatatlan, hogy kellett ehhez azért egy kis leleményes akarás is, mert ha csak úgy be lehetne jelentkezni az űrpároshoz, miránk sosem került volna sor. Könnyebb a tevének a tú fokán átbújni, mint a percre lefoglalt kozmonautákkal beszélgető közelségbe kerülni. Nemcsak komolyok — magas patrónus is kell ehhez.

Hiába mondogatták nekik, hogy „oda sem jut az a levél az íróasztalára” — ők csak megírták: „A Kubászov szocialista brigád tisztelettel kéri Önt, hogy segítse elő szocialista brigádunk (vagy képviselői) és Kubászov elvtárs közötti személyes találkozást...” S hogy Kádár János elolvasta ezt a levelet, annak egy üzenet volt a pecsétje: szerdán délután... egy negyedóra...

Egy negyedóra? Ha csak egy kézfogásra is! És legfeljebb hárman? Úgy megszorongatjuk mji a kezét, mintha az egész brigád ereje benne volna!

Seregély Zoltán, a brigád vezetője, Ördög Sándor, meg egy újságíró — így állították össze a csapatot. Nem, többről szó sem lehet! Fotósról sem! Végül csak négyen indultunk el. Dobó József rászánta magát arra, hogy vagy sikerül bejutnia vagy sem...

A jelképes ajándékok már el voltak készítve. Köz-

Csak semmi formáság...

Tudom, ideje lenne már odaérnünk. Pedig, ha tudnánk, milyen hosszú lánc hány szemét kell addig végigtapogatni! De már ott vagyunk, s ráadásul mind a négyen. Budán, az űrhajósok szállásán. Jeliszejev alakját látjuk futólag, egy tábornokkal ismerkedünk meg, a külügy egyik embe- re köti ismét a lelkünkre, hogy „csak nagyon röviden, mert az űrhajóban nem fáradtak el annyira, mint itt, a hazai programban.” S már megint a kicsinyke maradék pihenőidőből kell lecsúszni...

Kubászov pontos, másodpercre. Jól megfigyelem. Fialalabb, mint a fényképeken. És friss. Roppant elegáns. Csupa figyelem. Szerényebben nem lehet viselni tisztességet. Tudja, kikkel találkozik, nem kell

Seregély Zoltán brigádvezető V. J. Kubászovval

Szórakozva és hasznosan

Megkezdődött a nyári nagyvakáció. Az idén valamiképp kurtítottak belőle, de azért így is kerek két hónap pihenést jelent a diákok, nevelők és szüleik számára is. Ismét lefutott egy év, betelt egy oldal a bizonyítványban. Új gondok jelentkeznek azoknál a családoknál, ahol felsőbb iskolába lép, pályát választ, vagy hamarosan katonai behívóját várja a gyerek. Az új gondok jelentkezése előtt mégiscsak itt ez a két hónap, amikor táborozni, nyaralni, vagy nyári munkára mennek a fiatalok. Megcsendesedik a ház, lazíthat a család. Jól megérdemelt pihenőjüket élvezhetik a pedagógusok is, bár többségük nyáron újabb kötelezettséget vállal a napközökben, táborokban a sport- és kulturális rendezvényeken. Ők a nemzet mindenesei, munkájukat, szakértelmüket, lelkesedésüket nyáron, a szünidőben sem nélkülözheti társadalmunk.

A diákok viszont zavar-talanul élvezhetik a szünidei szabadságot. Szeptember elsejéig lényegében csak az a dolguk, hogy pihenjenek, erőt gyűjtsenek. Persze, nem kötelező a semmittevés számukra sem. Szép és kedves feladatok várnak rájuk például otthon, a családi környezetben. A diáklányok sokat segíthetnek a nyaralásra felkészülésben édesanyjuknak. A fiúk a ház körüli apróbb munkákhoz adhatják kölcsön fizikai erejüket, ügyességüket. Szinte természetes, hogy minden vakációzó diák átveszi ilyenkor a háztartás, a bevásárlás, a kisebb testvérek foglalkoztatásának gondját.

Anyut, aput a nyári nagy-meleg jobban megviseli, mint gyerekeik fiatal szervezetét, pedig számukra is fontos, hogy szabadságuk alatt jól kipihenhessék magukat, kellő energiát akkumulálhassanak a hosszú őszi, téli napokra. Az otthoni besegítés mellett, bőségesen jut idő strandolásra, mozi- és tévénézésre, sportra, táborozásra, bel- és külföldi turistautakra.

Van, aki megelőzi a vakáció két hónapját. Most, gyorsan állást keres magának. Egy hónapig „ráver”, augusztusban aztán pénzzel és minden más szükségességgel felszerelve egy teljes hónapot csak a pihenésnek, sportolásnak, szórakozásnak szentel. A diákmunkásokat nagyon várják az üzemekben, az állami gazdaságokban, ter-

melőszövetkezetekben, sőt a háztáji gazdaságokban is. A KISZ építőtáborában országos hasznú, nagyberuházások építőivé válhatnak a munkát vállaló diákok. Ma már nem formális, kipipálandó feladat egyetlen üzem, politikai, vagy társadalmi szerv számára sem a diákok nyári foglalkoztatása.

Az egyéni vakációs programok természetesen sokkalta gazdagabbak. Ismerünk középiskolás diákokat, aki az olvasásnak szenteli a nyári hónapokat. Mások szociológiai, néprajzi, helytörténeti kutatásokkal kívánnak foglalkozni a nyár folyamán. Szerény, de hasznos célja nagyon sok kisdíáknak, hogy a következő hetekben megtanuljon kerékpározni vagy úszni, elsajátítsa a közúti közlekedés, a KRESZ szabályait. Mások különböző szaktáborokban gyarapítják ismereteiket. Ez így is van rendjén, hisz' csupán „semmit tenni” olcsó és gyorsan megunható időtöltés. Valami programféle nyáron is jó, különben gyorsan unalmasá válik a szünidő.

S a táborozás, az utazások, a fürdés, csónakázás, egyáltalán a nyári közlekedés elég sok veszélyt jelent valamennyiünk, de különösen az általános iskolások, a tinédzserek számára. Hiába figyelmeztetik őket jó előre szüleik, nevelők, az úszómesterek, a strandfelügyelők, a közlekedési rendőrök, vasúti kalauzok, mégis minden nyáron szomorú baleseti, halálozási adatokkal kell zárni a vakációs mérleget. Nyáron történik a legtöbb közlekedési és

vízi baleset, ilyenkor szertáldozatait a víz, a gépkocsi és a vonat. Tanács, szabály, utasítás — tudjuk, hogy nem szívesen hallgatnak ezekre a serdülőkorúak, de ha például viharos a Balaton, tényleg nem szabad beúszni a bolyákon túl. Bármily zsúfoltak a vonatok, nem lehet „stoppolni” az autópályákon. Jéghideg üdítő és fagyaltfogyasztás valóban betegséget okozhat. Pénz, szállás, cél nélkül valóban veszélyes kóborolni a nyári országutakon, balatoni, velencei tavi üdülőhelyeken. Az elhamarkodott és felelőtlen ismeretséggötés sajnos gyakran a rendőrségre juttat becületes, jószándékú fiúkat és lányokat is. A szabadság szabados értelmezése súlyos erkölcsi és anyagi károkat okozhat. Nem festjük természetesen falra az ördögöt. Csupán arról van szó, hogy nyáron, a vakáció adta lazább formák az egyénre nagyobb felelősséget hárítanak, mint egyébként.

Könnyebb a tanév tervszerű keretei között kikerülni a veszélyzónákat, mint nyáron, távol a családtól, szülőktől, barátoktól.

A vakáció sok-sok öröm, kellemes óra lehetőségét rejti tarsolyában. Azt viszont, hogy ki, hogyan él ezekkel a lehetőségekkel, mindenki maga dönti el. Reméljük, hogy a diáklányok többsége számára sok szép emlék forrása lesz az idei nyár.

Végteire is, ezek az évek jelentik életük talán legboldogabb, legérdekesebb időszakát.

Gyorsmérleg, öt hónapról

Tizenegyzernél több új lakás épült

A kivitelező építőipar miniszteriumi, tanácsi vállalatai és szövetkezetei — az EVM gyorsjelentése szerint — 11 ezer 186 új lakást adtak át az év első öt hónapjában, 324-gyel több új otthon, mint a múlt év azonos időszakában. Az átadások ütemessége tehát javult valamelyest. A tanácsi vállalatok ebben az időszakban a múlt évihez viszonyítva több mint kétszeresére növelték az átadott új otthonok számát és

ezzel az 1980. évi kötelezettségük egynegyedét teljesítették. Az építőipari szövetkezetek és közös vállalatok is javították az átadások ütemességét, de az év végéig hátralevő feladatok aránya még jóval nagyobb, mint a kivitelező építőipar más szektoraiban.

A legtöbb új lakóegységet építő EVM-vállalatok az év első öt hónapjában együttvéve 9930 új otthon adták át. (MTI)

Megalakultak a megye városainak tanácsai

Megválasztották a tisztségviselőket

Az elmúlt héten Csongrád megye városai is megtartották a tanácsok alakuló üléseit. A szegediről lapunkban részletesen beszámoltunk, s most a Csongrádon, Váshelyen, Szentesen és Makón megválasztott tanácsi tisztségviselőket, illetve a megyei tanács tagjainak névsorát ismertetjük.

Csongrád város tanácsának elnöke ismét Nagy Imre, tanácselnök-helyettes dr. Alács Sándor, a végrehajtó bizottság titkára továbbra is dr. Forgó Zsuzsa. A megyei tanács tagjává választották dr. Szucsán Sándort, Balogh Lászlót és Gát Lászlót.

Hódmezővásárhelyen a városi tanács elnökévé Csizmadia Sándorné dr.-t választották meg, a tanácselnök általános helyettese továbbra is Lehmann István, tanácselnök-helyettes Holler Lászlóné. A végrehajtó bizottság titkára továbbra is dr. Kovács Sándor. A megyei tanács tagjainak megválasztották dr. Dömötör Jánost, Kádár Mihályt, Nagy Andrást, Martonosi Andrást, Kovács Istvánt, Baranyi Imrénét, dr. Petrik Istvánt, Kovács Imrét és Földesi Ferencet.

Szentes város tanácsának elnöke ismét Csorba György, Bagosi Sándort.

tanácselnök-helyettes pedig dr. Kocsis Ferenc. A vb-titkár továbbra is dr. Gilcze Lajos. A megyei tanács tagjainak megválasztották: dr. Kovács Lajost, Szabó G. Lászlót, dr. Négyesi Jánosné, Vecseri Józsefet és Kiss Horváth Sándornét.

Makó város tanácsának elnökévé ismét dr. Forgó Istvánt választották meg, tanácselnök-helyettes: Bakos Zoltán és Sárvári Zoltánné dr. A vb-titkár továbbra is dr. Karsai András. A megyei tanács tagjainak megválasztották: Gyárfás Mihályt, Szabó Jánosné, dr. Miklós Lászlónt, Binecz Sándort és